

træffer en beslutning efter skatteforvaltningslovens § 49, 2. pkt., om, at en sag, som Landsskatteretten har afgjort, skal genoptages.

Det foreslås, at referencerne til skatteforvaltningslovens § 49, 2. pkt., fjernes. Det skyldes forslaget under § 1, nr. 19, om at ophæve § 49, 2. pkt.

Der henvises til afsnit 3.4.1.

Til nr. 10

Efter skatteforvaltningslovens § 30, stk. 1, kan SKAT tillade, at en skattepligtig ændrer et valg, som denne har gjort i forbindelse med selvangivelsesarbejdet, i det omfang skattemyndighederne har foretaget en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat, der har betydning for valget, og valget som følge heraf har fået utilsigtede skattemæssige konsekvenser.

Det foreslås, at der rettes op på de mangler i bestemmelsen, der er omtalt i afsnit 3.4.3.2.

Til nr. 11, 12 og 15

Efter skatteforvaltningslovens § 42, stk. 4, gælder udgangspunktet, at klageren ved fremsendelsen af klagen skal betale en klageafgift. Hvis beløbet ikke følger med klagen og heller ikke indbetales inden en frist, som Landsskatteretten fastsætter, betragtes klagen som bortfaldet.

Det indbetalte beløb tilbagebetales til klageren, hvis denne får helt eller delvis medhold i sagen, men tilbagebetales ikke, hvis f.eks. klagen afvises.

Hvis en klage er udformet eller begrundet på en sådan måde, at den ikke kan tjene som grundlag for sagens videre behandling, kan Landsskatteretten efter § 42, stk. 3, give klageren en frist til at udbedre manglen. Det samme gælder, hvis den påklagede afgørelse og en udarbejdet sagsfremstilling ikke følger med klageskrivelsen. Hvis klageren ikke udbedrer manglen inden fristens udløb, afvises klagen.

Forslaget går for det første ud på at omredigere bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 42, således at bestemmelserne om henholdsvis klageafgift i § 42, stk. 4, og om indhentelse af en udtalelse fra SKAT, i § 42, stk. 5, udskilles til to selvstændige bestemmelser.

For det andet går forslaget ud på, at Landsskatteretten i alle sager, som retten afviser, tilbagebetaler klageafgiften. Det betyder, at der i den ny bestemmelse i § 42 A, stk. 3, er skabt hjemmel til, at en klager, som udbedrer en mangelfuld klage efter den frist, som Landsskatteretten har sat efter § 42, stk. 3, men inden udløbet af klagefristen til Landsskatteretten på 3 måneder, ikke skal betale klageafgift for klagen på ny. Det samme gælder, hvis klageafgiftsbeløbet først be-

tales efter den frist, som Landsskatteretten har sat, men inden udløbet af 3-månedersfristen.

For det tredje indeholder bestemmelsen i den nye § 42 A, stk. 3, en præcisering i nr. 3 af, at klageafgiften også tilbagebetales, hvis en genoptagelsesansøgning imødekommes af SKAT som følge af, at hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landskatteretsafgørelse, eller ved en praksisændring, der er offentliggjort af Skatteministeriet.

For det fjerde indeholder den nye bestemmelse i § 42 B, stk. 1, en mulighed for Landsskatteretten til at vælge mellem at lade SKAT udarbejde en sagsfremstilling og lade SKAT indhente klagerens bemærkninger hertil, eller selv at høre klageren over sagsfremstillingen.

Endelig går forslaget i § 1, nr. 15, ud på at foretage en ændring af paragrafhenvisningen i § 46, stk. 3, i konsekvens af forslaget under § 1, nr. 11 og 12.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.5.

Til nr. 13

Efter § 43 har klageren adgang til at udtale sig ved en mundtlig forhandling. Efter bestemmelsens stk. 2 kan Landsskatteretten anmode den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om at være repræsenteret ved den mundtlige forhandling.

Forslaget går ud på at ændre »mundtlig forhandling« i bestemmelsen til »møde«. Hermed gives der skatteyderne et mere retvisende indtryk af mødets karakter.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.6.

Til nr. 14

Efter skatteforvaltningslovens § 44, stk. 3, kan Landsskatteretten undlade at imødekomme en anmodning om afholdelse af retsmøde, hvor denne fremgangsmåde efter forholdene må anses for åbenbart overflødig.

Forslaget går ud på at gøre det muligt for Landsskatteretten at afskære retsmøder, som er overflødige, derved at der ikke længere stilles som krav, at afholdelse af retsmødet må anses for »åbenbart« overflødigt.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.7.

Til nr. 16 - 18

Efter gældende regler indeholder skatteforvaltningslovens kapitel 16 om klage m.v. til Landsskatte-